

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207460
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8114207460.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcov 1.) J. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX I. a X.) P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX I., obaja právne zastúpení avokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému R. Q. s.r.o., so sídlom V. XX, XXX XX J. J., W.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Ondrej Sochor, so sídlom Prof. Sáru 3873/44, 974 01 Banská Bystrica, o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o späťvzatí žaloby vo veci sp. zn. 17C/102/2014, takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Prešov, č.k. 17C/102/2014-127 zo dňa 17.01.2017 v spojení s uznesením č.k. 17C/102/2014-170 zo dňa 26.05.2017 a konanie z a s t a v u j e.

II. Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 17C/102/2014-49 zo dňa 29.12.2014.

III. Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 17C/102/2014-127 zo dňa 17.01.2017 rozhodol tak, že konanie zastavil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 17C/102/2014-170 zo dňa 26.05.2017 rozhodol tak, že určil povinnosť žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade zaplatiť žalovanému trovy konania, každý vo výške 500,21 Eur v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti predmetného uznesenia na účet právneho zástupcu žalovaného.

3. Po vydaní uznesenia č.k. 17C/102/2014-127 zo dňa 17.01.2017 vzali žalobcovia podaním zo dňa 06.03.2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.03.2017 žalobu v celom rozsahu späť a žiadali konanie zastaviť. Náhradu trov konania si neuplatnili, ale súčasne boli toho názoru, že z uvedených dôvodov nepatrí náhrada trov konania ani žalovanému. Poukázali na svoju ťaživú sociálnu situáciu a k majetkovým pomerom predložili Tlačivo na dokladovanie pomerov, Pracovnú zmluvu a Rozhodnutie o dôchodku. Taktiež poukázali na vyživovaciu povinnosť voči dcére. V prípade, ak by bol súd toho názoru, že náhrada trov konania žalovanému patrí, vzhľadom na uvedené navrhli rozhodnúť o nepriznaní trov konania žalovanému podľa § 257 C.s.p..

4. Súd prvej inštancie listom zo dňa 24.11.2017 oznámil právnenému zástupcovi žalovaného, že v predmetnej veci došlo v posledný deň na podanie odvolania k späťvzatiu žaloby žalobcami a z uvedeného dôvodu bolo v uznesení č.k. 17C/102/2014-127 zo dňa 17.01.2017 vyznačené storno

právoplatnosti a vykonateľnosti. Zároveň predmetným listom vyzval žalovaného, aby sa v stanovenej lehote vyjadril k späťvzatiu žaloby žalobcami.

5. Žalovaný sa k predmetnej výzve súdu vyjadril tak, že podľa jeho názoru podanie žalobcov označené ako „Späťvzatie návrhu na začatie konania“ je nezrozumiteľné a z uvedeného dôvodu by mala byť takáto vada odstránená postupom podľa ust. § 128 C.s.p., resp. § 129 C.s.p.. Ďalej uviedol, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby a ako vážne dôvody uviedol, že: (i) disponuje právoplatným a vykonateľným uznesením o zastavení predmetného súdneho konania, na ktorom je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti; (ii) predbežné opatrenie, ktoré bolo v predmetnej veci nariadené považuje od dátumu 08.03.2017 za zaniknuté zo zákona; (iii) žalovaný začal realizovať kroky k vykonaniu dobrovoľnej dražby; (iv) v prípade pripustenia späťvzatia žaloby tak zaniknú účinky uvedeného uznesenia o zastavení konania, čím spätne zaniknú účinky uvedeného uznesenia o zastavení konania (t.j. zánik predbežného opatrenia) - takto vzniknuté náklady dražby tak budú pre žalovaného predstavovať škodu, ktorú si bude musieť voči štátu uplatniť z titulu nesprávne úradného postupu; (v) v prípade pripustenia späťvzatia žaloby, tak z pohľadu žalobcov nebudú ich práva žiadnym spôsobom obmedzené alebo dotknuté; (vi) v prípade, ak späťvzatie nepripustí, tak z pohľadu žalovaného zostanú zachované všetky právne úkony, ktoré v dobrej viere realizoval v nadväznosti na doručené uznesenie o zastavení konania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd nepripustil späťvzatie žaloby, ktoré podali žalobcovia prostredníctvom elektronického formulára.

6. Pretože odvolací súd nerozhodoval vo veci samej, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že došlo k účinnému späťvzatiu žaloby.

7. Podľa § 370 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

8. Podľa § 370 ods. 2 C.s.p., súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

9. Podľa § 370 ods. 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

10. Žalobcovia vzali svoju žalobu späť po tom, čo súd prvej inštancie vo veci rozhodol, ale jeho rozhodnutie nebolo zatiaľ právoplatné.

11. K námietke žalovaného, že v predmetnej veci disponuje právoplatným a vykonateľným rozhodnutím odvolací súd uvádza, že žalobcovia vzali žalobu späť v posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, z uvedeného dôvodu nemohlo uznesenie zo dňa 17.01.2017 reálne nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. O tejto skutočnosti, ale aj o skutočnosti, že v predmetnej veci bolo vyznačené storno právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia zo dňa 17.01.2017 bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 14.11.2017, doručeným mu dňa 24.11.2017, ktorým mu bola zároveň udelená možnosť vyjadriť sa k späťvzatiu žaloby žalobcami. Z uvedeného teda vyplýva, že aj napriek tomu, že žalovaný disponuje právoplatným a vykonateľným uznesením zo dňa 17.01.2017, predmetné uznesenie nikdy nenadobudlo právoplatnosť ani vykonateľnosť vzhľadom na uplatnenie dispozičného práva žalobcami.

12. Odvolací súd nesúhlasí ani s ďalšou námietkou žalovaného, že podanie žalobcov označené ako späťvzatie je zmätočným podaním, nakoľko z neho vyplýva kto ho robí, ktorému súdu je určený, ktorej veci sa týka, čo ním sleduje a je podpísané. Z uvedeného dôvodu nemožno prisvedčiť ani tejto námietke žalovaného.

13. K námietke žalovaného, že predbežné opatrenie, ktoré bolo v predmetnej veci nariadené považuje dňom 08.03.2017 za zaniknuté zo zákona odvolací súd uvádza, že žalovaný mohol predmetné neodkladné opatrenie považovať uvedeným dňom za zaniknuté, avšak reálne nemohlo zo zákona zaniknúť dňom 08.03.2017 (t.j. dňom nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o zastavení konania), nakoľko ako bolo už vyššie uvedené, predmetné uznesenie v uvedený deň nikdy

nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcami v posledný deň lehoty na podanie odvolania, o čom bol žalovaný informovaný v oznámení, ktoré mu bolo doručené dňa 24.11.2017. Odvolací súd ďalej uvádza, že v prípade, ak žalovaný začal realizovať úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby, konal tak iba na základe nesprávnej informácie o nadobudnutí právoplatnosti zastavujúceho uznesenia, a uvedené mu potom nemôže byť pripočítané na ťarchu. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje i na to, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť o zrušení uznesenia, ktorým bolo vydané neodkladné opatrenie už v rozhodnutí, ktorým sa skončilo konanie vo veci samej, t.j. v uznesení o zastavení konania v zmysle ust. § 335 ods. 1 C.s.p., avšak neurobil tak. Preto odvolací súd zhojil uvedené, a to postupom podľa ust. § 335 ods. 2 C.s.p.

14. Žalobcovia majú dispozičné právo k žalobe. Môžu ju zobrať späť i po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Dôvodom nepripustenia späťvzatia je nesúhlas protistrany z vážnych dôvodov. Keďže po vydaní uznesenia súdom prvej inštancie, avšak pred nadobudnutím právoplatnosti predmetného uznesenia, žalobcovia vzali žalobu v celom rozsahu späť a žalovaný neuviedol vážne dôvody pre nesúhlas s jej späťvzatím, s ohľadom na uvedený procesný úkon žalobcov, odvolací súd späťvzatie žaloby v zmysle ust. § 370 ods. 1 a 2 C.s.p. pripustil, uznesenia zrušil a konanie zastavil.

15. V danom prípade žalobcovia vzali žalobu späť v celom rozsahu, pričom ako dôvod späťvzatia uviedli, že tak urobili z dôvodov na strane žalovaného, pričom tieto bližšie nešpecifikovali. Z uvedeného dôvodu by mal žalovaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 256 ods.1 C.s.p.), avšak žalobcovia v späťvzatí žaloby poukázali na svoju ťaživú sociálnu situáciu a k svojim majetkovým pomerom predložili Tlačivo na dokladovanie pomerov, Pracovnú zmluvu a Rozhodnutie o dôchodku. Z uvedeného dôvodu sa preto odvolací súd musel zaoberať otázkou, či je možné na daný prípad aplikovať ust. § 257 C.s.p..

16. Výnimku pri rozhodovaní o trovách konania predstavuje ustanovenie § 257 C.s.p., ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti. Môže tak dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď. uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II.ÚS/563/2011).

17. Zo slovného § 257 C.s.p. teda vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 C.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.

18. Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 257 C.s.p. len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989).

19. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (pozri R24/1964).

20. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že uvedený prípad spĺňa vyššie uvedené podmienky potrebné pre aplikáciu § 257 C.s.p.. V predmetnom prípade žalobcovia majú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, žalobca v 1. rade je poberateľom starobného dôchodku a žalobkyňa v 2. rade má síce pracovnú zmluvu, ale len na polovičný úväzok, pričom minimálny mzdový nárok bol v čase uzatvorenia zmluvy (t.j. 16.02.2017) 165,- Eur mesačne. Žalobcovia nie sú vlastníkom žiadneho motorového vozidla a z hľadiska bytových pomerov bývajú v rodinnom dome E., ktorého vlastníkom je žalobca v 1. rade.

21. Po preskúmaní majetkových pomerov na strane žalovaného na www.finstat.sk bolo zistené že, žalovaný nemá nedoplatky, dlhy či konkurzy a reštrukturalizácie, v ostatnom roku dosiahol zisk 5.599,- Eur, ostatné výnosy vo výške 234.617,- Eur, má aktíva vo výške 625.727,- Eur a vlastný kapitál činí 14.409,- Eur, teda vzhľadom na jeho hospodársku kondíciu nepriznaním mu nároku na náhradu trov konania nebude zasiahnuté do jeho majetkových sfér.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené, má odvolací súd za to, že uvedený prípad spĺňa podmienku výnimočnosti, pretože žalobcovia sa nachádzajú v nepriaznivej finančnej situácii a majetková sféra žalovaného tým nebude dotknutá a teda je tu dôvod na aplikáciu § 257 C.s.p.. Z uvedeného dôvodu rozhodol odvolací súd o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).